

Esther Vyffs tale ved Ungdomspanelet's overrækkelse af anbefalinger

Taler

Esther Vyff
Formand for Danske
Skoleelever

Dato

12. maj 2021

Sted

Krogerup Højskole

Omstændigheder

Talen blev holdt i forbindelse med overrækkelsen af 15 anbefalinger til, hvordan man kan rette op på den mistrivsel, som coronakrisen har skabt hos ungdommen.

De 15 anbefalinger er udarbejdet af et ungdomspanel med medlemmer fra bl.a. Dansk Ungdoms Fællesråd samt Krogerup Højskoles forstander Rasmus Meyer.

Tusind tak for det Chris. Jeg er jo helt enig i, at XXX [ikke nedskrevet, red.]

Jeg vil dog starte et lidt andet sted. For jeg må indrømme, at jeg har tænkt rigtig meget over, hvad jeg skulle sige i dag. Det gør jeg selvfølgelig altid, når jeg skal holde en tale som denne, men i dag er alligevel noget særligt.

I dag står jeg nemlig her med 15 anbefalinger lavet af forskellige unge med forskellige udgangspunkter til unge med forskellige udgangspunkter. 15 anbefalinger, der fra i dag skal ud at leve, skal blive til virkelighed og skal give mening for de elever (børn og unge), de omhandler.

For netop det at give mening, er noget af det, vi unge har manglet allermost igennem det sidste år. For både når jeg mærker efter i mig selv, men også når jeg spørger mine mange medlemmer, så går en sætning igen; "det føles ligegyldig, jeg føler mig ligegyldig". Og den sætning (eller konstatering/følelse) skræmmer mig.

Alt for mange elever har oplevet at føle sig ligegyldige i den seneste periode. Det har været ligegyldig, hvornår man stod op, for ingen forventede noget, det har været ligegyldig, hvad man skulle efter skole, for man kunne kun være alene hjemme på værelset, det har været ligegyldig, hvad man har lavet i skolen, for ingen fulgte op eller stillede krav, og det har været ligegyldig, hvordan du har set ud, for ingen kunne se, om du overhovedet havde bukser på til online

undervisning (haha).

Kort sagt, har det for mange elever ikke føltes som om, at det var meget at kæmpe for. For kampen var mod en fjende, man ikke rigtig kan vinde over, og som er svær at bekæmpe. Derfor opstod der hurtig en følelse af ligegyldighed og magtesløshed, som kun blev forstærket af, at kampen skulle kæmpes alene uden klassekammerater, uden venner, uden fællesskaber.

Og selvom jeg på ingen måde ser mig selv, som en der brokker mig over tilværelsen, og det faktisk ligger mig utrolig fjernt at komme med den helt store klagesang, så har det bare været svært! Svært for mig, svært for mine klassekammerater, svært for mange børn og unge.

Vi skal derfor kæmpe for at finde meningen, og fjerne ligegyldigheden!

Derfor tændte det også et lille lys af håb og mening, da jeg hørte dig, Mette, på pressemødet tilbage i januar. Her talte du til os unge, os elever, og du anerkendte, at det var en svær tid, vi gik igennem.

Et pressemøde der var uden løftede pegefingre, udskamning og vigtigst af alt uden voksne der forsøgte sig på at se corona-krisen med unge øjne – men i stedet erkendte, at ingen af dem havde været ung under corona.

Og den samme følelse fik jeg, da alle partier, fra rød til blå blok til partilederdebatten i marts anerkendte ungdommens indsats og talte om vigtigheden af deres trivsel og tilbagevendelse.

Ligeledes følte jeg et glimt af håb og mening, da jeg blev inviteret til at deltage i dette ungedomspanel. Jeg så min mulighed for sammen med en masse seje unge at omsætte alle disse frustrationer, denne meningsløshed og utrolige kedsomhed om til konkrete initiativer til gavn for ungdommen og eleverne i Danmark.

Og det er netop styrken ved de 15 anbefalinger, jeg nu står med i min hånd. De sætter fokus på de udfordringer, eleverne og ungdommen har stået overfor, ligesom de giver håb og mening i form af en række konkrete indsatser.

For vi har brug for konkrete initiativer og indsatser for at komme ud af ligegyldigheden og tilbage til virkeligheden.

Derfor har jeg naturligvis også store forventninger til den næste tid og arbejdet med anbefalingerne.

Jeg håber at kunne se, hvordan I med anbefaling nr. 1 i endnu højere grad vil tænke faglighed og læring sammen, og hvordan I vil skabe mulighed for flere lejreskoleture, fællesspisninger og sociale arrangementer mv. Samtidig glæder jeg mig personlig til, at vi forhåbentlig efter sommer ser et hav af nyvalgte elevrådsrepræsentanter som en konsekvens af denne anbefaling.

Samtidig håber jeg, at anbefaling nr. 3 og 4 vil inspirere til at udvikle efterslæbsplaner med eleverne, ligesom det forhåbentlig vil opfordre til at involvere os i civilsamfundet til at hjælpe til med løsningerne.

Ligesom jeg håber, at anbefaling nr. 15 vil skabe øget information om rådgivningstilbud til udsatte børn og unge.

Og sådan kunne jeg blive ved. Jeg er derfor også meget stolt, når jeg kigger ned over disse anbefalinger. For selvom det til tider har været lidt af en kamp at nå til enighed, og vi sikkert kunne finde på mange flere anbefalinger, hvis alle foreningerne helt selv måtte bestemme, så står vi tilbage med det, vi allermest har brug for. Anbefalinger af unge til unge, der er konkrete, og som skaber håb og mening!

Kilde

Tilsendt fra taleren

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tale-ved-ungdomspanelets-overraekelse-af-anbefalinger>